

Quinti topicorum.

S aliquid dicitur esse proprium alteri
us et non separat ipsum ab omni alio
non bene assignatum est esse propriū
Gratia descendit proprium assignatur. unde
propriū semper debet assignari p. notioza
Sentire dicitur dupliciter. s. habere sensum et
viti sensu. Similiter de scire.

Obscurum est quod multipliciter dicitur.
Conturbat audientem quod frequenter dicitur.
Incertum et frequenter dicere contingit dupli-
citer. s. vel frequenter nominādo idē vel po-
nendo diffinitiones pro nominibus.

Opposita simul sunt natura.
Omne sensibile extra sensum factum incertū
est quia dubium est vtrum sit vel non quan-
do recedit a sensu.

Ignotum est cum occiderit sol si adhuc feratur
super terram eo quod nos tunc amissimus
sensum.

Idem in quantu; eadem. eadem insunt. vel
non insunt.

Ei qui omnino instat omnino aduersandū est
Quod per superabundantia dicitur. vni. so-
li conuenit.

Tres sunt species ignis. s. lux. flamma: carbo
et hoc verum est.

Si simpliciter ad simpliciter: magis ad ma-
gis: maxime ad maxime: et e conuerso.

Impossibile est idem pluriū propriū esse.

Sexti topicorum.

Genus maxime eorum que sunt in dif-
finitione videtur diffinitio substantiam
significare.

Facilius est quēlibet fecisse: quam bene fecisse

Opportet diffinientem planissima interpreta-
tione vti. eo quod causa innotescēdi reddit
diffinitio. unde diffinitio non debet esse ob-
scura: nec aliquid superflūū continere.

Ductio et cōmenturatio sunt equiuoca. ex quo
accipitur cōmunitē. quod omne nomen varia-
bile natum ē omnino equiuocum: quia non
solum significat agentis actionem sed rei pas-
se passionem: et ipsam rem passam.

Equiuocorum non est diffinitio unde solus spe-
cies est diffinitio.

Omne inconsumetum est obscurum.

Omnes transferentes secundū similitudine; ali-
quam transferunt.

Imago ē cuius generatio est per similitudinē
Qui bene diffinit: contraria consignificat.

Illud est superflūū in diffinitione quo oblato
ipsum quod remanet manifestat quod diffinitio

Flegma est humidum primum a cibo idigēstū
Si vniuersali dicto addatur et particulare et eō
tra est superflūum.

Diffinitio debet dari per priora et notioza. quod
omnis doctrina et omnis disciplina ex prio-
ribus et notiozibus.

Omnia et eiusdem rei non possunt esse plures
diffinitiones sed vna tantum.

Omnia bona diffinitio debet cōstare ex gene-
re et differentia: seu differentis.

Simpliciter notum non est. quod ab omnibus
notum est sed intellectu dispositis.

Oppositorum eadem est disciplina. et sunt si-
mul natura.

Impossibile est vnum oppositorum cognosci
sine altero.

Dies est latro solis super terram. ergo qui die
vitiur sole vtiur.

Grammatica est scientia recte loquendi: recte
quod intelligendi. et id quod profertur recte
accentuandi.

In diffinitione alicuius rei debet poni genus
propinquum et non remotum quia in gene-
re propinquo fit diffinitio.

Omnia specifica differentia cum genere: sa-
cit speciem.

Sentis per se non predicatur de differentia.
Omnia passio magis facta abicit a substantia
sed differentia saluat id cuius est differentia.
ergo differentia non est passio.

In diffinitione proprie passionis: poni de-
bet subiectum.

Dagias amans non magis: concupiscit cōiū.
Omnia diffinitio data per coniunctionem dis-
iunctiuam vel negatiuam vituperanda ē.

Finis in vno quoque genere est optimus. et gra-
tia cuius sunt alia.

Omnes honorem appetūt.
Qui scientia diffinit quodammodo et ignoran-
tiam diffinit.

Impossibile est incorporēū: corpori imisceri.
Non solum qui clam sumit. sed qui vult clam
sumere latro est.

Septimi topicorum.

Quæcumq; sunt simpliciter eadē eoz generatōes ⁊ corruptiōes sunt eadē.
 Poteſt id quod maxime ⁊ optie dicitur vñū numero eſſe.

Que ambo non ſunt eadem. ſibi inuicem non ſunt eadem.

Facilius eſt deſtruire q̄ conſtruere. ⁊ corrumpere q̄ facere.

Inter oia p̄dicata diſciliſimū eſt cōſtruere diſſimilitudinē accidens vero conſtruere facile eſt

Veriſimile eſt in multis magis fieri peccatum quā in paucis.

Quædam optioꝝ.

Ma diſciplina melior eſt altera: vel q̄ certior. vel quia de meliori ſubiecto.

Dator bono manus malum opponitur.

Dialectica propoſitio eſt contra quam in pluribus ſe habent: in non eſt dare inſtantia.

Silogizanti non eſt vtendum ſilogiſſimo per impoſſibile.

Qui ex probabilioribus q̄ ſit conſuſio ſilogizare conantur palam patet quod non bene ſilogizant.

Conceſſum reſpondenti. non intelligenti quoniam non intelligo.

Ille vero ſoluit orationem falſam. qui cam in terimit. ⁊ propter quid falſa ſit oſtēdit. nec ſufficit inſtantiam dare.

Nihil prohibet quedam falſa eſſe probabiliora quibusdam veris.

Draus focus eſt qui impedit cōmune opus

Qui litigatoꝝie interrogat male diſputat.

Nihil prohibet orationem per ſe eſſe vituperabile ⁊ ad problema probabilem. ⁊ ecōtra.

Peccatum eſt aliquid oſtendi per lōgiora: q̄ in eſt per minora. vnde expreſſe habetur q̄d peccatum eſt fieri per plura. quod poteſt fieri per pauciora.

Hoc eſt bonum habere ingenium ſecundum veritatē: poſſe eligere bonū ⁊ fugere falſū.

Qui bene nati ſunt benefacere poſſunt.

Qui amant bonum ⁊ odunt malū de facili diſcunt optimum quod proferitur.

Ariſtotelis propoſitiones ex libris elencorum ⁊ primo ex primo.

Operū velut longe diſtantes ſpeculantur.

Non contingit res ipſas nobiſcum

ſerentes diſputare ſed in diſputatione nominibus pro rebus vtimur.

Nomina ſunt finita. res vero infinite ideo nec eſſe eſt vnum nomen plura ſignificare

Qui virtutis nominum vñū ignari. de facili paralogizantur. id eſt decipiuntur.

Quibusdā magis eſt opere precium videri ſapientes ⁊ non eſſe. q̄ eſſe ⁊ non videri.

Sophiſtica eſt appareas ſcientia. ⁊ nō exiſtēs

Sophiſta copioſus eſt ab apparente ſapientia ⁊ non exiſtente.

Duo ſunt opera ſapientis. quorum vnum eſt non mentiri de quibus nouit. alterum vero mentientem manifeſtare poſſe.

Poteſt iſcentem magiſtro credere.

Elencus eſt contradicō vnius ⁊ eiūdem ſecundum idē ⁊ ad idē ⁊ ſimiliter ⁊ eodē tpe

Ex nihilo nihil fit.

Eadem eſt diſſinitio vnius ſolius rei. ⁊ rei ſimpliciter: vt hominis ⁊ vnius hominis.

Communia ⁊ generalia ſunt quibus ſciis neſcitur tamen ars ⁊ ipſis ignorantia: nec eſt artem ignorare.

Omnes artes vtuntur quibusdā cōmūibus.

Omnes etiā idiote arguunt quia ſine arte participant id de quo artificialiter eſt dialectica.

vñ duplex eſt logica. ſ. artificialis. ⁊ naturalis

Difficile eſt ſimul multa conſpicere.

Homines irati ⁊ turbati minus conſiderare poſſunt orationes.

Propoſitis iuxta ſe cōtrariis. maior ⁊ minor melior ⁊ peiora videntur ſiue dupliciter q̄ oppoſita iuxta ſe poſita magis eluceſcant.

Secundi elencorum.

Mod ſcū? ſepe trāpoſitū ignozam?

Ad interrogaciones plures non eſt danda vna reſponſio. ſed ſplures.

Recta ſolutio aut fit per diſtinctionem multitudine. aut per inſerpoſitionem falſi.

Contraria arguere non eſt ſoluerē.

Omniū orationū que ſunt p̄pter idē eadē eſt ſolutio.

Nihil dat quod non habet.

Hoc horum dicitur multipliciter. ſ. velut aliorū poſſeſſio vel vñ pe multitudinis alicui?

Diuitie ⁊ ſanitas bone ſunt ſapientia: ⁊ non recte vtenti non ſunt bone.

In nō facere eſt intelligere facere ⁊ omnino in